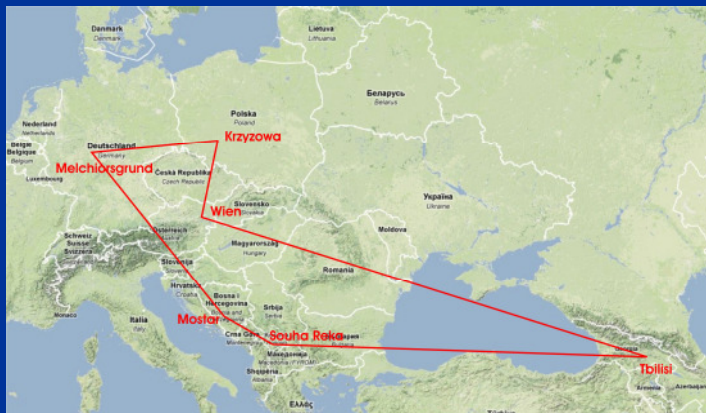

Fundacja Iavnana znanego piosenkarza Paata Burchuladze działa na rzecz poprawy losu wielu dzieci ulicy, sierot i uchodźców żyjących w Gruzji organizując liczne imprezy kulturalne i poszukując środków na ten cel na płaszczyźnie międzynarodowej. Wielu znanych artystów z Gruzji angażuje się na rzecz fundacji, i tak na przykład jest to piosenkarka Nato Metonidze wraz z towarzyszącymi jej muzykami Paata Anfradze, Nodar Ekvimishvili i Giorgi Salagishvili, którzy po zakończeniu wieczornego spotkania poświęconego Barlachowi zapraszają na specjalny koncert.

Organizacja pozarządowa Dada Nize wspólnie z Ambasadą Niemiecką w Prisztinie umożliwiła współpracę między artystami i młodzieżą w Kosowie (ponad 100 osób) oraz koordynuje udział w projekcie aktorów i uczniów z Kosowa.

Inicjatywa **Abrasevic** w **Mostarze** przeobraziła się z początkowego Centrum Młodzieżowego z okresu przedwojennego w miejsce spotkań w tzw. „Pograniczu Mostaru”, gdzie spotykają się młodzi ludzie i artyści pochodzący z najróżniejszych regionów i należący do różnych grup etnicznych.

Krzyżowa jako Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży współpracuje w ramach projektu i do tej pory dwa razy była gospodarzem warsztatów teatralnych. Krzyżową wybrano bardzo świadomie jako miejsce, w którym rozpoczyna się międzynarodowy projekt teatralny – właśnie ze względu na fakt, iż jest symbolem antytotalitarnego oporu, gdzie – w przeciwieństwie do kultury masowej – los pojedynczego człowieka ma szczególne znaczenie.

ZAPROSZENIE

na

NOC Z BARLACHEM

Projekt finansowany przez:

HERMANN REEMTSMA STIFTUNG, Hamburg

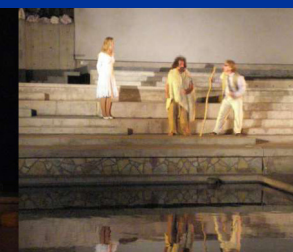

GERO Gerontological Economic Research Organization, CH-Kreuzlingen

Dr. Heide, WP, Dresden

smartig GmbH, Schloss Romrod

Freiherr Hubertus von Dörnberg und Freunde

ERNST BARLACH (1870 – 1938)

Ernsta Barlacha znamy dzisiaj jako jednego z bardziej znaczących rzeźbiarzy i grafików ekspresjonistycznych ostatniego stulecia a szczególnie okresu międzywojennego. Artysta urodził się w Wedel niedaleko Hamburga. Jednak znaczną część swojego życia spędził w Güstrow w Mecklenburgii-Przedpomorzu, gdzie żył i pracował aż do

swojej śmierci w 1938 roku. W 1906 roku artysta odbył podróż przez Rosję. Jego studium ludzkiego ciała wraz z częściowym uproszczeniem zewnętrznej formy a jednocześnie poruszającą i angażującą zmysły wewnętrzną siłą wyrazu zostało zainspirowane tą podróżą. Wrażenia, które wówczas wyniósł z podróży, składały się na sporą część prezentowanych przez niego form jeszcze wiele lat później. Artystyczne zmagania Ernsta Barlacha o podkreślenie znaczenia egzystencji każdej ludzkiej jednostki spowodowały, iż artysta zajął diametralnie przeciwne stanowisko w stosunku do ideologii swego czasu, która skierowana była przede wszystkim do mas. Z tego powodu uchodził wśród przedstawicieli władz narodowosocjalistycznych Niemiec za wyklętego a ze względu na swoje nieugięte przekonania artysta, uznany został za „wynaturzonego“ i został objęty zakazem wykonywania zawodu.

Szczęśliwy zbieg okoliczności i szczególnie zaangażowanie ze strony przemysłowca Hermanna F. Reemtsma, który nawet w najtrudniejszym okresie stworzył artyście warunki do pracy, pozwoliły zachować sporą część życiowego dzieła rzeźbiarza. Przede wszystkim mistrzowsko wykonane rzeźby z drewna. Dzięki temu zaangażowaniu ta spuścizna w ogóle jest dziś dla nas dostępna
"Wierzę, że to, czego nie da się wyrazić słowami,

poddaje się formie i może stać się udziałem drugiego człowieka. Potrzebuję przedmiotu, który mógłbym rozłożyć na części pierwsze."

Te słowa Barlacha pochodzą z jego okresu spędzonego w Güstrow, trzy lata po ukończeniu ostatniego dramatu artysty „Die Gute Zeit“ („Ten dobry czas“). Cytat skrywa w sobie szczególnie tragiczne przesłanie, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż dziś „dzieło słowa“ Barlacha niemal zupełnie już zniknęło z naszej świadomości, podobnie zresztą traktowane jest przez krytyków literatury i teatru tamtego okresu. Według samego artysty wartość tego dzieła była co najmniej równa znaczeniu jego plastycznych dokonań.

"Ten dobry czas"

W dziele, będącym swoistym testamentem, po którym nie powstała już żadna sztuka Barlacha, spotykamy dwie formy społeczne. Z jednej strony to członkowie Absolutnego Ubezpieczenia wraz z ich przywódcą Atlasem (dziś powiedzielibyśmy: Master of the Universe), ubezpieczeni od wszelkiego ryzyka, które niesie ze sobą życie. Są to ludzie, którzy w zamian za odpowiednio wysokie opłaty urzeczywistniają swój najwyższy ideał bezdzietnego

życia zatopionego w przyjemnościach i zmysłowości. Z drugiej strony widzimy prosty lud, żyjący w rzeczywistości zgodnej z prawami natury oraz w archaicznej tradycji i moralności – ludzie, którzy codziennie zmagają się z pytaniem, czy mogą jeszcze wyżywić dzieci lub czy też raczej powinni je pozostawić własnemu losowi. W cieniu ciężkiej

dziedzicznej choroby swojego dziecka Celestine stara się podążać własną drogą życiową wśród napięć natury społecznej. „Czasy są w nas – a nie my w nich“ – to poznawcze stwierdzenie w trakcie sztuki w coraz większym stopniu staje się maksymą działań Celestine.

Ten dobry czas na podróż – projekt rozpoczął się w Krzyżowej z udziałem artystów z Niemiec, Polski, Gruzji, Austrii, Kosowa i Bośni. Projekt był prezentowany w Melchiorgrund (Niemcy), Souhareka (Kosowo), Mostarze (Bośnia-Hercegowina) a obecnie w Krzyżowej (Polska). Przebył drogę niemal 10.000 kilometrów. Dzięki niesamowicie aktywnemu zaangażowaniu uczestników i wyjątkowo silnej społecznej reakcji w poszczególnych krajach powstała interkulturowa inscenizacja, która teraz, po przybyciu do Krzyżowej, po raz pierwszy pokazana zostaje w całości.

Organizacje partnerskie:

„Warsztaty teatralne Melchiorgrund“ stanowią część aktywności kulturalno-terapeutycznej wioski położonej u podnóża Vogelsbergu (Hesja/Niemcy), w której począwszy od 1981 roku artyści, rzemieślnicy i lekarze wspólnie mieszkają, uczą się i pracują z młodymi pacjentami cierpiącymi na chroniczne choroby psychiczne. Nawiązując do tradycji wątków humanistycznych w psychiatrii początku XX wieku „terapeuci“ i „pacjenci“ tworzą partnerską wspólnotę. Poprzez „ciągłe uczenie się“ przełamują konwencjonalny podział ról. Dziś Melchiorgrund – podobnie jak „siostrzana placówka“ Spring Lake Ranch, z którą przez wiele lat współpracowała Freya von Moltke – obejmuje kilkanaście szeregowych domów i tradycyjnych budynków z muru pruskiego, ekologiczne gospodarstwo rolne, sklep, kawiarnię, teatr, przychodnię lekarską oraz różne warsztaty i pracownie. Już od 1986 roku odbywają się podróże z występami gościnnymi do krajów europejskich, przede wszystkim we współpracy z artystami z Europy Wschodniej.